

Lide dělný probud' se, a poznej sílu tvojí, pakli tvoje paže chce, všechny stroje stojí!

INFORMACE Z NAŠÍ STRANY

Z JEDNÁNÍ VV KSČM DNE 7.10.2015

Výkonný výbor OV KSČM Rokycany se zabýval přípravou okresní a krajské konference KSČM. Posuzoval současnou kádrovou situaci jak v okrese Rokycany, tak i kádrovou situaci v rámci kraje v souladu s kádrovým pořádkem OV KSČM a v souladu se stanovami KSČM. Konkrétně posuzoval kádrové a organizační zabezpečení voleb do zastupitelstva kraje v roce 2016. Hodnotil realizaci opatření přijatých k závěrům III. sjezdu KSČM s ohledem na současný stav členské základny a vzrůstající potřebu zvýšení efektivnosti stranické struktury a stranické práce v okrese a kraji.

VV OV KSČM se dále zaměřil na plnění rozpočtu okresní organizace vzhledem k současnému stavu budovy OV KSČM. Je nutné zajistit prostřednictvím rezerv opravu střechy na přístavku budovy, které se objevilo po říjnových deštích.

Dalším bodem jednání bylo delegování členů VV OV KSČM na výroční členské schůze v jednotlivých ZO KSČM. K dnešnímu dni proběhly VČS v pěti ZO s plným počtem delegovaných zástupců okresního orgánu. Dále byla probírána otázka přijímání nových členů strany. Tento důležitý úkol se nedaří naplňovat.

V závěru jednání VV OV KSČM konstatoval shodné stanovisko s ÚV KSČM v otázce migrantů a jejich pobytu v ČR.

*Karej Šmejkal
předseda OV KSČM Rokycany*

AKTUÁLNĚ ZE SVĚTA

ROZEBÍRÁNÍ STÁTŮ

Události, jimiž v dnešní turbulentní době procházíme, jsou na první pohled hodně chaotické. Přesto je spojují určité společné motivy. Jedním z nich je hroucení celých států a rozklad státní moci. Tento proces má několik podob.

Nejzjevnější formou rozpadu státu je jeho zničení vnější vojenskou silou. Země jako Irák, Sýrie, či Libye dnes již neexistují. Barevné skvrny na politických mapách jsou tím jediným, co po nich zbylo. Hranice už neochraňují žádné teritorium, hlavní města jsou v rozvalinách a úřady, které v nich přežívají, nekontrolují ani své nejbližší okolí. Takto dopadl pokus euroatlantických spojenců o násilnou nápravu nedemokratických režimů.

Méně zjevně, ale stejně spolehlivě dochází v jiných končinách k rozkladu státní moci zevnitř. Modelovým příkladem je Ukrajina. Její jednotlivé regiony jsou kontrolovány místními klany zbohatlíků natolik suverénně, že veškeré pokusy o politickou změnu končí pouze

...pokračování na str. 2

výměnou jedněch oligarchů jinými. V podobné situaci je řada bývalých svazových republik. Nastolení stejné situace v Rusku by bylo nejspíše jediným výsledkem snah o jeho údajnou modernizaci.

Zničení států zvenčí i jejich rozklad zevnitř vede k podobným důsledkům. Končí monopol státu na výkon moci. Moc policejní i vojenská je privatizována a funguje jen jako další nástroj obohacování navzájem soupeřících frakcí místních vládců. Podobná situace byla v Evropě naposledy v dobách náboženských válek 16. a 17. století.

Třetí způsob rozkladu států lze nazvat jejich „europeizací“. Spočívá v tom, že národní státy jsou zbavovány svých funkcí, aniž by souběžně vznikaly adekvátní struktury celoevropské. Mizejí hranice národních států, neexistuje však funkční hranice celé Evropy. To hrozí rozvrátit nejen bezpečnostní, ale i sociální, zahraniční a řadu dalších politik.

Dokonalý chaos vzniká, když se všechny tři procesy rozkladu státní moci propojí. Evropa, která dosud nenašla rovnováhu mezi národními a unijními prvky, se otevírá uprchlíkům ze zemí, jež byly rozvráceny vnější silou, a zároveň se snaží přičlenit státy, které se rozpadly do podoby soupeřících oligarchií. Takový chaos by byl nevratný i v případě, že by v čele největších europeizovaných států stáli politici schopností alespoň průměrných.

Prof. PhDr. Jan Keller, CSc.

HLUBOKÝ ŽAL NESTAČÍ

Blíží se konec roku a přední evropští politici reagují na masakr v Paříži slovy hlubokého dojetí a smutku. Jsou to do písmene stejná slova, jimiž se počátkem roku vyjadřovali k jatším v redakci Charlie Hebdo. V kondolenčních řečech se opakují dva motivy. Jeden mluví o tom, že teroristé chtějí, abychom se báli, my se však bát nebudeme. Druhý konstatuje, že nepřátelé usilují o rozbití jednoty Evropy, nás to však jen o to více semkne.

Skutečnost je ovšem bohužel taková, že Evropa je stále méně jednotná a lidé se čím dál více bojí. Kdo tvrdí opak, vydává přání za skutečnost. Byl snad rok 2015 rokem hledání a prosazování koncepčních řešení boje proti terorismu? To ani omylem. Po celý tento rok plynuly do Evropy nepřehledné davy lidí. Jen část z nich ze zemí zmítaných konflikty. Jak asi mohou probíhat bezpečnostní opatření a jak účinná může být práce tajných služeb, jestliže každý víkend připochoduje deset tisíc neznámých bez dokladů a někteří dost možná i bez holubičích úmyslů?

Člověk opravdu nemusí být zarytý xenofob, aby se mu z takové s odpuštěním „politiky“ ježily vlasy na hlavě a naskakovala husí kůže.

Strach lidí je za těchto okolností pochopitelný. Tím spíše, když víme, že peklo v Paříži se neodehrálo v nic netušící a nepřipravené zemi. Došlo k němu přesto, že po popravách v týdeníku Charlie francouzská vláda investovala obrovské prostředky do policejní akce na ochranu před terorismem. Tato akce dosud trvá, atentátníci o ní zřejmě nevěděli, proto ta troufalost.

S jednotou Evropy to není o nic lepší. Místo toho, aby Evropská unie už dávno jednotně udeřila na Islámský stát, zmohli se její čelní představitelé jen na výčitky Rusům, že si dovolují bombardovat naše společné nepřátele. Místo toho, aby se EU zbavovala islamistů na svém území, nechává sem nekontrolovaně pronikat nové. Místo toho, aby byly postaveny na pranýř ty vlády a ti politici, kteří svévolně destabilizovali severní Afriku a Přední východ, jsou kárány a napomínány členské země, jež nechťejí platit za důsledky takových špatných rozhodnutí.

Výsledek? Máme sice strach a nejsme ani trochu jednotní, můžeme však aspoň pravidelně sledovat seriál s názvem Šíleně smutní politici.

Prof. PhDr. Jan Keller, CSc.

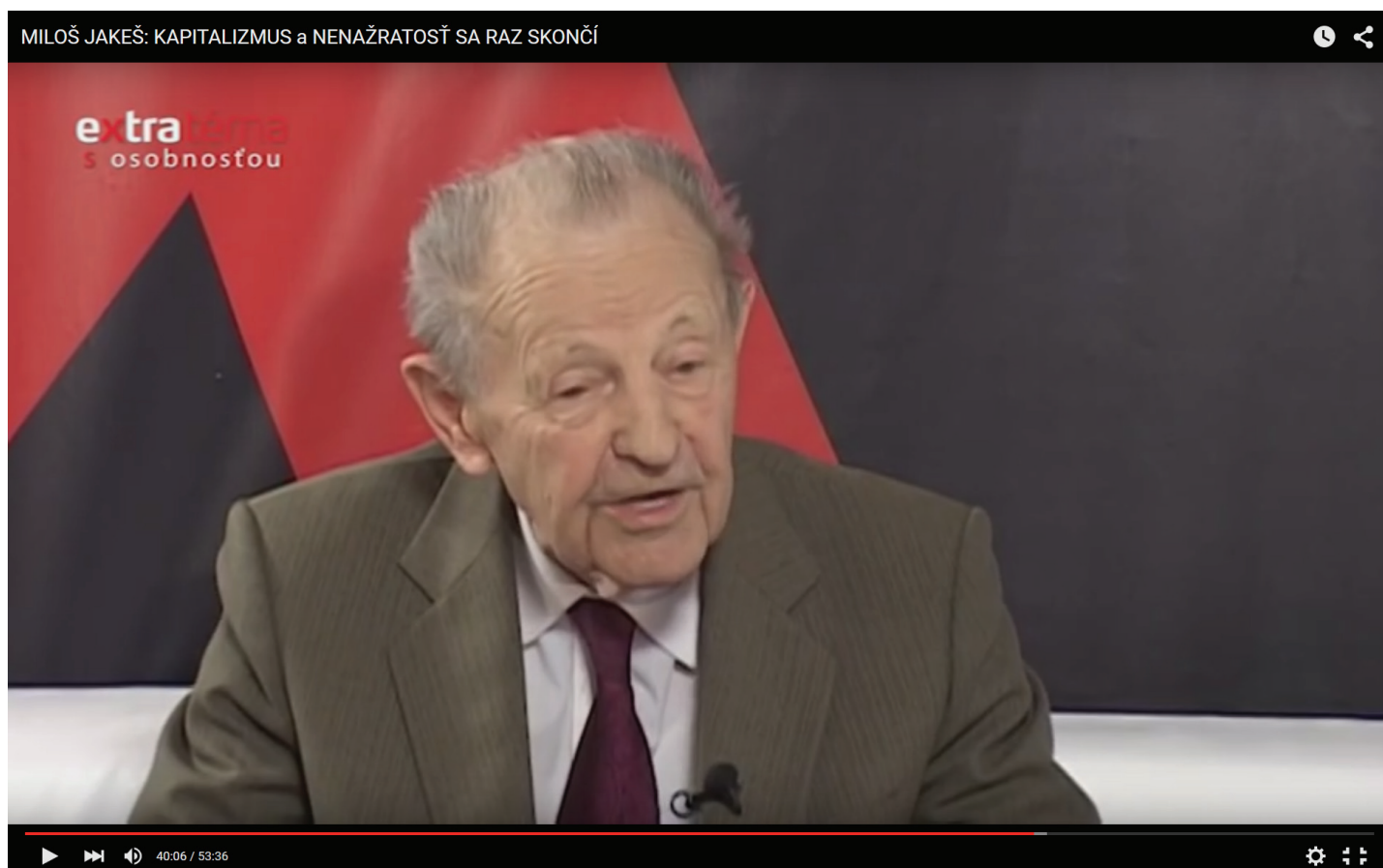
MILOŠ JAKEŠ: KAPITALIZMUS A NENAŽRATOSŤ SA RAZ SKONČÍ

Bývalý generální tajemník ÚV KSČ Miloš Jakeš hostem internetového slovenského pořadu EXTRA TEMA.

»» Publikováno 31. 10. 2015

Hostom najnovšieho vydania diskusnej relácie Extra téma s podtitulom S osobnosťou bol bývalý vysoký funkcionár Komunistickej strany, ktorý bol okrem iného aj generálnym tajomníkom ÚV KSČ. Patril k osobnostiam Novembra 89, akurát z tej opačnej strany - Miloš Jakeš. Moderátor Radovan Kondrlík položil otázky dotýkajúce sa bývalého Československa, Novembra 89, ale venovali sa aj otázke fungovania socializmu, príčinám pádu bývalého režimu, čo by sa stalo keby neprišiel November 89. Hovorili aj o tom, že do prevratu bola zapojená ŠtB i KGB. Nebišli ani tému kapitalizmu, NATO a ovládnutie sveta USA.

Citace zdroj: <https://www.youtube.com/watch?v=yZ3twTHXZXw>

Video naleznete na
www.youtube.com/watch?v=yZ3twTHXZXw

BEZPRIZORNÍ VĚTŠINA

To, s kým všim vystoupil Miloš Zeman 17. listopadu na Albertově, vyvolalo vlnu kritiky. Mnozí byli překvapeni složením lidí na tribuně. Někteří si ale zároveň uvědomují, jak neskonale šťastní by byli mnozí jeho kritici, kdyby se prezident nechal opět zasypat vajíčky a nadávkami z úst těch pravých demokratů jako vloni.

Polemika kolem průběhu oslav bohužel zakrývá problém hlubší. Neustále je nám vnucováno, že společnost se dělí jen na dvě skupiny. Na jedné straně jsou ti, kteří by radostně uvítali jakýkoliv počet uprchlíků. Na straně druhé prý stojí xenofobové se sklony k fašismu, kteří jsou zakomplexovaní, nenávistní a dělají nám ve světě ostudu.

Takové dělení bohužel zapomíná na kategorii, která je zdaleka nejpočetnější, a to dokonce i v Praze. Jsou to lidé, kteří vidí, že Evropa si neví s vlnou běženců rady, a jsou stresováni hlubokou nejistotou, ve které jsme se ocitli.

Tito lidé čekají od politiků jasná slova o tom, kolik migrantů hodlají přijmout, na jak dlouho a za jakých podmínek. Politici nejsou schopni dát jim na tyto otázky odpověď. Ti nejmocnější maskují svoji bezradnost šermováním s kvótami.

Povinné kvóty sice problém ani v nejmenším neřeší, je však mnohem snadnější vnutit něco svým slabším sousedům, než postarat se o nápravu příčin migrace.

Jak by bylo krásné stát na tribuně s lidmi, kteří nabídnou humánní, solidární a přitom realistické řešení vzniklé situace, jež neposune zadluženou Evropu ještě blíže ke katastrofě. Takoví politici, ba dokonce ani komentátoři však bohužel mezi námi nejsou.

Většina občanů proto zůstává politicky bezprizorních a asi se budou zdráhat uvěřit tomu, že horečně vypracovávány programy integrace jsou k něčemu dobré. Kdybychom dovedli sociálně integrovat, už dávno bychom to předvedli na lidech, které není třeba napřed učit česky.

Stojí před námi otázka, kolik lidí z bezprizorní většiny se v důsledku tvrdé kritiky adresované prezidentovi přesune do tábora těch, kdo budou radostně vítat uprchlíky, a kolik si příště už raději nechá rezignovaně nadávat do xenofobů a fašistů.

Prof. PhDr. Jan Keller, CSc.

Facebooková skupina **Proti projevům nenávisti**: <http://on.fb.me/1TaI8xK>